UDK 811.163.1’367.625:811.163.6’367.625
Aleksandra Derganc
Filozofska fakulteta v Ljubljani

ŠE NEKATERE RAZLIKE V RABI GLAGOLSKIH VIDOV V RUŠČINI IN SLOVENŠČINI

V članku se opozarja na to, da je v primerih, v katerih nastopa v posplošeno-dejanskem položaju v ruščini nedovršnik, v slovenščini nedovršnik večkrat nesprejemljiv. Namesto nedovršnika je treba uporabiti dovršnik, saj nedovršnik ohranja pomen procesnosti ali iterativnosti.

The article points out the fact that in cases when in generalized-actual position Russian uses imperfective, it is often not acceptable in Slovene. Instead, the perfective needs to be used as the imperfective preserves the meaning of processuality or iterativity.

Ključne besede: posplošeno-dejanska raba glagolskega vida v ruščini in slovenščini

Key words: generalized-actual use of verbal aspect in Russian and Slovene

1 Uvod

V pričujočem članku bi rada opozorila na še eno področje razlike v rabi dovršnika oz. nedovršnika v slovenščini in ruščini, in sicer pri posplošeno-dejanskem tipu rabe (rus. обобщенно-фактический ali общефактический тип употребления) nedovršnika[1]. Kot pri že obravnavanih razlikah v vidski rabi med ruščino in slovenščino (npr. Plotnikova 1998, Derganc 1998, Derganc 2003, Sever-Derganc 2006 glede ponavljajočega se dejanja, historičnega sedanjika, performativne rabe, velelnika), se tudi tu izkaže, da je obseg rabe dovršnika v slovenščini precej širši kot v ruščini.

2 Splošno-dejanski tip rabe nedovršnika v ruščini

Ta tip rabe[2] je opisan npr. v Bondarko, Bulanin 1967 (57–8), v akademski slovnici ruskega jezika 1982 (RG: I, 604–13; avtor tega dela je A. V. Bondarko), prav tako v Rassudova 1982 (40–55), Padučeva 1996 (32–66). Splošno-dejanska raba nedovršnika nastopa tedaj, ko je pozornost usmerjena na prisotnost oz. odsotnost dejanja oz. dejstva (факт) dejanja (*ali je bilo ali ga ni bilo*), medtem ko značaj potekanja tega dejanja (*ali je bilo pripeljano do konca ali ne oz. ali je doseglo svojo mejo ali ne*) ostaja izven pozornosti. Jasno je, da se za neomejena/necelostna dejanja v takem položaju uporablja nedovršnik, vendar se nedovršnik uporablja tudi za omejena/celostna dejanja, za

[1] Pri klasifikaciji tipov vidskih rab izhajam iz klasifikacije, ki je uveljavljena v ruskem jezikoslovju (npr. Bondarko), saj je v slavistiki precej razširjena (prim. tudi Merše 1995: 47). Seveda ta teoretični okvir v množici tako ruske kot druge slavistične aspektološke literature nikakor ni enoglasno sprejet, vendar omogoča vsaj izhodišče za medjezikovne primerjave.

[2] Ob izrazu *tipi rabe* (типы употребления видов) se pogosto uporablja tudi izraz *posebni* ali *delni pomeni vidov* (частные видовые значения), vendar v RG 1982 Bondarko uporablja izraz *tipi rabe*, da še poudari, da pomen pri posameznih tipih rabe izhaja iz skupnega učinka glagolskega vida in konteksta (605).

izražanje katerih bi pravzaprav pričakovali rabo dovršnika. Vendar je v teh položajih to, da gre za omejeno/celostno dejanje, pogosto razvidno iz zunajjezikovnega vedenja ali pa iz širšega konteksta. Nekaj zgledov take rabe (iz prej naštetih del, pa tudi Petruhina 2000 in Gurevič 2008):

*Вы **читали*** (ND) *Войну и мир?* (Če ste jo brali, ste jo verjetno tudi prebrali.)
*Вчера по радио **передавали*** (ND), *что сегодня будет дождь*.
*Мы **приглашали*** (ND) *Полину, не знаю, почему она не пришла.*
*Доктор Орлов, если не ошибаюсь? – Да, это я, а вы? ... Простите, не узнаю. – Ян Сухи. Мы **встречались*** (ND) *с вами на симпозиуме генетиков в Варне.*

V tem tipu rabe se pomen nedovršnika izkazuje kot nemarkiran/nevtralen glede na omejenost (предельность) in celostnost (целостность) dejanja, torej tistih pomenskih razlikovalnih lastnosti, katerih prisotnost v dovršniku je podlaga markiranemu statusu dovršnika v privativni opoziciji med DOV in ND. V posplošeno-dejanski rabi glagol v ND dejanje preprosto poimenuje. Dovršnik kot markirani člen vidskega nasprotja take vidske nevtralnosti ne more izražati.

V literaturi se ta tip rabe deli (z manjšimi razlikami med avtorji) na več podtipov. Podrobneje so semantične lastnosti posameznih podtipov prikazane npr. v Padučeva 2006, vendar se bomo tu omejili na kratek prikaz nekaterih tipov.

2.1 Ta tip rabe pogosto nastopa v vprašanjih in trdilnih oz. zanikanih odgovorih nanje v kontekstu: *Ali si (že) (kdaj) …* , *(Še) (nikoli) nisem …* in pa v vprašanjih in odgovorih o dejavnostih, ki se redno dogajajo vsak dan, vsak mesec ipd. Pozornost ni usmerjena na značaj poteka dejanja, temveč na to, ali se je to dejanje sploh (kdaj) zgodilo oz. se ni (nikoli) zgodilo oz. ali se je že zgodilo tisti dan, mesec itd. Čas, ko se je to dejanje zgodilo, je načeloma nedoločen, dejanje se je lahko zgodilo več kot enkrat, vendar vsaj enkrat, čas dejanja je ločen od trenutka govorjenja (разобщённость действия с моментом речи, prim. Isačenko 1960: 426 in d).

*Вы **смотрели*** (ND) *этот фильм? **Смотрел**.*
*Я **находил*** (ND) *в этом лесу рыжики.*
*Мой дядя **восходил*** (ND) *на Эверест.*
*Ты когда-нибудь **переплывал*** (ND) *Днепр?*
*Ты когда-нибудь **разбивал*** (ND) *ценную вазу?*
*Ты когда-нибудь **терял*** (ND) *зонтик?*
*Ты сегодня **покупал*** (ND) *хлеб?*
*Вы сегодня уже **обедали*** (ND)?

2.2 Zanimiva podskupina te rabe so zgledi z ND glagoli premikanja tipa *приходить*, *приезжать*, pa tudi nekaterimi drugimi glagoli, npr. *открывать*, *брать*, *давать*, *подниматься, вставать* itd. Za vse te glagole je značilno, da imajo svoje antonime (*уходить, уезжать, закрывать, возвращать, забирать, спускаться, садиться/ложиться* ...), katerih dejanje deluje nasprotno dejanju prvega glagola. Ti ND glagoli, uporabljeni v pretekliku, pomenijo, da rezultata dejanja, ki ga ti glagoli izražajo, v trenutku govorjenja ni več, ruske slovnice govorijo o izničenosti rezultata dejanja (аннулированность результата действия) ali o dvosmernosti dejanja (*nekdo je prišel*

in odšel, okno je bilo odprto in zaprto itd.) Zdi se, da je pri taki rabi nedovršnika pomemben element pomena – ločenost dejanja v preteklosti od trenutka govorjenja, tako da rezultata tega dejanja v trenutku govorjenja ni več mogoče pričakovati. Raba dovršnika teh glagolov (*прийти, приехать, закрыть, вернуть* itd.) implicira perfektni pomen, tj. da je rezultat dejanja v trenutku govorjenja prisoten (*nekdo je prišel in je še vedno tu*),. Pri takih glagolih nedovršnik in dovršnik torej opisujeta različne položaje, zato zamenjava ni mogoča.

Утром ко мне ***приходил*** (ND) *друг.* (Prijatelja ni več, je že odšel.)

Утром ко мне ***пришёл*** (DOV) *друг.* (Prijatelj je še tu.)

Окно кто ***открывал*** (ND)? (Okno je zaprto.)

Окно кто ***открыл*** (DOV)? (Okno je odprto.)

Неужели тебе опять нужна эта книга? Я ведь один раз уже ***давал*** (ND) *её тебе.* (Knjigo sem že vzel nazaj.)

2.4 K posplošeno-dejanskemu tipu rabe nedovršnika nekateri avtorji (npr. RG) prištevajo tudi nedovršnik v stavkih, ki opisujejo celostno/dokončano dejanje, vendar glagol v njih ni del reme. Pogost je v vprašanjih s *Kdo? Kaj? Kje?* itd.

Кто ***строил*** (ND) *Зимний дворец*?

Кто вам ***делал*** (ND) *ремонт в квартире?*

Куда тебя утром Татьяна ***посылала*** (ND)?

Кто ***брал*** (ND) *билеты в цирк? Коля? Неужели он не мог выбрать места получше?*

V takšnih primerih je mogoče uporabiti tudi DOV, vendar tedaj, ko nas zanima samo okoliščina, DOV prinaša 'odvečen' pomenski element, saj v vprašanjih po okoliščini celostnost/dokončanost dejanja sodi v presupozicijo (*ve se, da je Zimski dvorec zgrajen; stanovanje je obnovljeno; sogovorec se je do trenutka govorjenja že vrnil od tam, kamor ga je poslala Tatjana; karte, in to slabe, imamo.*)

2.5 Ker gre pri posplošeno-dejanski rabi nedovršnika lahko za opis celostnega dejanja, ni čudno, da je za opis istega položaja lahko uporabljen tudi dovršnik. Pride do t. i. konkurence vidov. Čeprav je včasih težko opisati pomensko razliko med stavkoma z ND oz. DOV, ki opisujeta isti položaj, razlika ponavadi obstaja v različnem obsegu presupozicij. Stavki z ND so odgovor na vprašanje *Si (kdaj) ali nisi ... ?*, medtem ko stavki z DOV implicirajo dodatni pomen *Si ali nisi storil tisto, kar je bilo dogovorjeno, pričakovano* itd.

Вы ***читали*** (ND) *эту статью?*

Вы ***прочитали*** (DOV) *эту статью?*

V drugem stavku z DOV se govorec implicitno sklicuje na neko pričakovanje, dogovor, da bo nagovorjeni prebral članek, morda na splošno pričakovanje, da so vsi prebrali ta članek. Drug razlog za uporabo DOV je perfektni pomen dovršnega preteklika: če je članek prebran, lahko npr. nagovorjeni da govorcu članek.

Kot piše Gurevič (2008: 112) se v realnem govoru včasih te pomenske razlike med vidoma zabrišejo in je lahko ta ali ona raba več ali manj naključna. Vsekakor je precej primerov, ko je mogoče uporabiti oba vida:

Откуда ты это знаешь? ***Прочитал*** (DOV)/***читал*** (ND) *в какой-то газете.*
Кому ты об этом ещё ***сказал*** (DOV)/***говорил*** (ND)?

2.6 Posplošeno-dejanski tip rabe nedovršnika se pojavlja predvsem v pretekliku, vendar obstaja tudi v prihodnjiku, kjer pa je v primerjavi s preteklikom omejen predvsem na vprašalne stavke in na pogovorni jezik (Rassudova 1982: 75–76).

Вы ***будете устраивать*** (ND) *в этом месяце вечер встречи с поэтами?*
В этом году она ***будет поступать*** (ND) *в вечерний институт.*
Ты ***будешь ужинать*** (ND)?
Когда ***будут строить*** (ND) *следующий корпус?*

Tudi tu so primeri, kjer je mogoče uporabiti oba vida, ne da bi to pomenilo kake posebne razlike med pomenom obeh stavkov:

Я ***позвоню*** (DOV)/***буду звонить*** (ND) *ему завтра.*

2.7 Posplošeno-dejanski tip rabe nedovršnika se pojavlja tudi v nedoločniku. Nekaj zgledov iz RG:

Теперь вот, недавно, пришлось ***посылать*** (ND) *Илье денег куда-то в Сибирь.*
Завтра надо будет ***выплачивать*** (ND) *сотрудникам жалованье.*

Prevladujoč je ND v nedoločniku po zanikanih predikativih tipa *не надо, не стоит, не нужно, нечего, незачем*:

Не нужно ***откладывать*** (ND). *Нечего* ***задерживаться*** (ND).

3 Nedovršnik v posplošeno-dejanski rabi v slovenščini

O posplošeno-dejanski rabi nedovršnika navaja Slovenska slovnica naslednje: »Nedovršni glagoli so nasproti dovršnim nezaznamovani v tem smislu, da jih v nekaterih primerih rabimo namesto njih. /…/ *Ta sod je delal res dober sodar*. *– Me je kdo klical danes dopoldan*? *– Kdo je vabil tega človeka na svobodo*? *– Si ti to res pisal*? Mišljeno: 'napravil', 'poklical', 'povabil', 'napisal'.« (Toporišič 2000: 350–51).

Vendar ob opazovanju ruskih zgledov splošno-dejanskega ND hitro ugotovimo, da bi v mnogih zgledih v slovenščini sicer res uporabili ND, v nekaterih oba vida, v nekaterih pa je raba nedovršnika za izražanje celostnega dejanja vprašljiva ali nemogoča (prim. tudi Derganc 2006).

Ste ***brali*** (ND) *Vojno in mir?*
Včeraj so po radiu ***poročali*** (ND), *da bo danes deževalo.*
Ste danes že ***kosili*** (ND)?
Kdo je ***zidal*** (ND) *Zimski dvorec?*
Kdaj ***boš večerjal*** (ND)?
Itd.

Pač pa:

Doktor Orlov, če se ne motim? – Da, to sem jaz, kdo pa ste vi? ... Oprostite, ne morem se spomniti. – Jan Suchy. ****Spoznavala*** (ND) *sva se na simpoziju genetikov v Varni*.

*Moj stric se je ***vzpenjal*** (ND) *na Everest.*
*Si kdaj ***razbijal*** (ND) *dragoceno vazo?*
*Si kdaj ***zgubljal*** (ND) *dežnik?*

V gornjih stavkih ni mogoče trditi, da ima nedovršnik nevtralen pomen in samo poimenuje dejanje, zdi se, da ohranja pomen procesnosti ali ponavljanja, kar onemogoča razumevanje teh stavkov kot opisov enkratnega celostnega dejanja.

Pač pa je v naslednjih stavkih poleg verjetno pogostejšega dovršnika mogoč tudi nedovršnik, morda zato, ker kontekst prispeva k razumevanju, da gre za enkratno celostno dejanje:

*Koliko stane ta knjiga? Ne vem, **kupil*** (DOV) / ***kupoval*** (ND) *jo je brat.*
*Kdo je danes **kupil*** (DOV)/***kupoval*** (ND) *kruh?*

3.2 Pri vzporednih stavkih z dovršnikom in nedovršnikom je tudi v slovenščini mogoče opaziti učinek 'pričakovanosti' pri rabi dovršnika:

*Si **bral*** (ND) *ta članek?*
*Si **prebral*** (DOV) *ta članek?*

Drugi zgled lahko razumemo tako, kot da je branje članka že bilo v mislih ali pogovoru udeležencev pogovora, ali pa govorca zanima, ali je bilo branje pripeljano do konca iz kakega drugega razloga, npr. ker bi ga rad zdaj on bral. Vendar se zdi, da ta razlika ni izrazita in je verjetno raba ND oz. DOV mnogokrat tudi naključna.

3.3 Popolnoma nemogoč je stavek s *prihajati, prinašati* in pomenom odsotnosti rezultata v trenutku govorjenja, saj se delovanje glagolov premikanja v slovenščini precej razlikuje od tistega v ruščini (Jakopin 1971, Derganc 1986). Naslednji stavek ne more pomeniti, da *je zjutraj Kolja prišel in odšel* in je tudi sicer v taki obliki nesmiseln, saj *prihajati* pomeni bodisi proces bodisi iterativnost:[3]

Zjutraj je **prihajal* (ND) *Kolja in pustil zate knjigo*. (prim. *Утром **приходил*** (ND) *Коля и оставил тебе книгу*.)

Sprejemljiv je le dovršnik:
*Zjutraj je **prišel*** (DOV) *Kolja in pustil zate knjigo.*
Nesprejemljiv se zdi tudi stavek:
*Ali spet rabiš to knjigo? Saj sem ti jo že enkrat ***dajal*** (ND)**.**
Pač pa ob zaprtem oknu ni nemogoč stavek:
*Ali je kdo tu **odpiral*** (ND) *okno? V sobi je hladno.*

3.4 Navedimo še nekaj zgledov posplošeno-dejanske rabe nedovršnika v ruskih besedilih, pri katerih je prevajalec v slovenščino uporabil dovršnik. V prvih dveh zgledih je v tem kontekstu sicer tudi v slovenščini možen ND, vendar je pomenljivo tudi to, da vendarle ni bil uporabljen:

[3] Ob tej priložnosti velja tudi omeniti, da ima *prihajati* za razliko od rus. *приходить* tudi procesni pomen. *Glej, oče prihaja* je popolnoma sprejemljivo. V ruščini je možno le *Смотри, папа идёт,* saj *приходить* nima procesnega pomena, zaradi česar priročniki opozarjajo pred napačnim **Смотри, папа приходит.*

Я ***получал*** (ND) *с тех пор много нареканий за главу «Серп и Молот – Карачарево», и совершенно напрасно.* (Ерофеев: 14)

Dobil (DOV) *sem precej očitkov na račun poglavja »Srp in Kladivo – Karačarevo«, vendar pa čisto po krivici.* (Jerofejev: 5)

«/.../ Повезло, повезло! – вдруг ядовито заключил Рюхин и почувствовал, что грузовик под ним шевельнулся, – ***стрелял*** (ND)***, стрелял*** *в него этот белогвардеец и раздробил бедро и обеспечил бессмертие ...»* (Булгаков: 94)

«/.../ Srečo je imel, srečo!« je mahoma strupeno sklenil Rjuhin in začutil, da se je tovornjak pod njim premaknil, »tisti belogardist je ***ustrelil*** (DOV) *nanj in mu zdrobil bedro, pa mu je zagotovil nesmrtnost ...«* (Bulgakov: 79)

Вот- вот! – ***отвечал*** (ND) *я в восторге. – Вот и мне, и мне тоже – желанно мне это, но ничуть не нужно!* (Ерофеев: 25)

Saj , saj, sem ***odgovoril*** (DOV) *zanosno. – Tudi jaz, tudi jaz sem si to zaželel, potrebno pa mi ni!* (Jerofejev: 21)

V naslednjih dveh zgledih s posplošeno – dejansko rabo nedovršnika v prihodnjiku v ruščini, je v slovenščini uporabljen dovršnik, nedovršnik ni sprejemljiv:

Будете *что-нибудь* ***заказывать*** (ND)? (Ерофеев: 20)

Boste *kaj* ***naročili*** (DOV)? (Jerofejev: 14)

Ну как, надумали? ***Будете брать*** (ND) ч*то-нибудь?* (Ерофеев: 21)

No, ste se spomnili? Kaj boste ***naročili*** **(**DOV)? (Jerofejev: 15)

Posebno zanimiv je naslednji zgled, saj gre za prevod iz slovenščine v ruščino. V kontekstu *Nihče ni nikoli …* je v slovenščini dovršnik (*stopil*), v ruščini pa nedovršnik (*вставал*). V slovenščini bi sicer bil sprejemljiv tudi nedovršnik (*stopal*), vendar je avtor izbral dovršnik, saj, kot je pogosto v takih primerih, nedovršnik slovenščini v večji meri ohranja pomen procesnosti ali pa iterativnosti, in zato lahko deluje moteče.

Tašča: /…/ *Nihče ni nikoli* ***stopil*** (DOV) *med njo in mene, kar je bilo, je bilo zmeraj samo za naju.* (Hieng: 31)

Teща: /.../ *Никто никогда не* ***вставал*** (ND) *между нами. Все, что с нами было, мы переживали вдвоем.* (Хинг: 314)

4 Širši slovanski kontekst

Že dolgo časa je v slavistiki znano, da se v slovanskih jezikih kažejo skupine z različnimi lastnostmi glede rabe glagolskih vidov in da je slovenščina zaradi širšega področja rabe dovršnika v tem oziru blizu češčini in slovaščini (Plotnikova 1998, Derganc 1998 in 2003). V slovenščini nedovršnik večkrat ohranja pomen procesnosti ali iterativnosti kot v ruščini.Vprašanje je seveda, kako bi bilo mogoče te razlike pojasniti oz. ali ima ta razlika v rabi vidov izvor v drugačni naravi vidskega nasprotja v teh jezikih. Petruhina, ki je tej tematiki posvetila več del, meni, da je v ruščini in bolgarščini nasprotje med vidoma »bliže k privativnemu, v češčini in slovaščini pa je na prehodni stopnji med privativnim in ekvipolentnim« (Petruhina 2000: 232). Med diskusijo na Mednarodnem kongresu slavistov na Ohridu l. 2003 je takemu 'gradualnemu' pogledu na naravo opozicij nasprotoval A. V. Bondarko, češ da opozicija je ali pa ni privativna in da so le okoliščine glede tega, kdaj lahko celostno dejanje v kakem jeziku izraža nedovršnik kot nemarkirani člen opozicije, različne.

Zanimivo delo, ki se ukvarja z delovanjem glagolskega vida v (skoraj) vseh slovanskih jezikih, je Dickey 2000, delo, ki je vsekakor vredno natančnega branja, ki pa ga tu ne moremo zares ustrezno povzeti. Kot mnogim avtorjem pred njim, se mu glede delovanja glagolskega vida izoblikujejo tri skupine slovanskih jezikov: zahodna (češčina, slovaščina, slovenščina, lužiška srbrščina), vzhodna (ruščina, ukrajinščina, beloruščina, bolgarščina) in prehodna (srbščina, hrvaščina, poljščina). Za zahodno skupino je med drugim značilno, da je področje delovanja dovršnika v njej širše kot v vzhodni skupini. Dickey te razlike pojasnjuje s tem, da se odpove enotni naravi vidske opozicije v slovanskih jezikih. V zahodni skupini naj bi bila razlikovalna semantična lastnost, lastna dovršniku, **celostnost**, v vzhodni skupini pa **časovna določenost**. Dickey tudi ne vztraja na privativni naravi vidske opozicije.

V zvezi z vprašanjem, načetim v tem članku, je relevantno njegovo mnenje, da je v zahodni skupini (torej tudi v slovenščini) v posplošeno-dejanski rabi otežena raba nedovršnikov tistih glagolov, ki sodijo v ti. Vendlerjevo vrsto »achievements« (Dickey 2000: 100 in d.), vendar bi bilo treba to preveriti na precej večjem številu zgledov.

5 Zaključek

Glede razlik v rabi posplošeno-dejanskega nedovršnika v ruščini in slovenščini trenutno ni mogoče reči drugega, kot da raba nedovršnika za celostna dejanja, podobna posplošeno-dejanski rabi v ruščini, v slovenščini obstaja, vendar je v primerjavi z ruščino omejena. V marsikaterem primeru, ko je v ruščini uporabljen nedovršnik, je v slovenščini naravnejši ali edino sprejemljiv dovršnik. Za natančnejši opis vidske rabe v omenjenih položajih bi bilo treba narediti poglobljeno raziskavo o vplivu pomena glagola in konteksta v najširšem pomenu (tematsko-rematska ureditev, presupozicije, spremljajoča določila itd.) na rabo vida.

Viri

Mihail Bulgakov, 1969: *Master i Margarita.* Frankfurt: Posev.
– – 1977: *Mojster in Margareta.* Prevedel Janez Gradišnik. Ljubljana: Cankarjeva založba.
Venedikt Erofeev, 1990: Moskva-Petuški. Moskva: Izdatel'stvo SP »Interbuk«.
Venedikt Jerofejev, 1980: Moskva-Petuški. Prevedel Drago Bajt. Ljubljana: Cankarjeva založba.
Andrej Hieng, 1979: *Večer ženinov*. Maribor: Obzorja.
Andrej Hing, 1984: *Bludnyj syn i drugie p'esy*. Prevedla N. Vagapova. Moskva: Raduga.

Literatura

V. Bondarko, L. L. Bulanin, 1967: *Russkij glagol.* Leningrad: Prosveščenie.
Aleksandra Derganc, 1986: Glagolska predpona po- v ruščini in slovenščini. *Vestnik Društva za tuje jezike in književnosti* 1–2. 12–21.
– – 1998: Einige Unterschiede im Gebrauch des perfektiven bzw. des imperfektiven Praesens im Russischen und Slowenischen. *Ars transferendi. Sprache, Uebersetzung, Interkulturalitaet* Ur. D. Huber /E. Worbs. Peter Lang. 55–63.
– – 2003: Nekatere razlike v rabi dovršnega oz. nedovršnega vida v ruščini in slovenščini. *Slav. rev.*, letn. 51, posebna št., 67–79.

Stephen Dickey, 2000: *Parameters in Slavic Aspect.* Stanford, California: Center for the Study of Language and Information.
V. V. Gurevič, 2008: *Glagol'nyj vid v russkom jazyke: značenie i upotreblenie*. Moskva: Nauka. Flinta.
Aleksander Isačenko, 1960: *Grammatičeskij stroj russkogo jazyka v sopostavlenii s slovackim.* Morfologija. Čast' vtoraja. Bratislava: Izdatel'stvo slovackoj Akademii nauk.
Franc Jakopin, 1971: Glagoli premikanja v slovenščini in ruščini. *SSJLK* 7, 1–12.
Majda Merše, 1995: *Vid in vrstnost glagola v slovenskem knjižnem jeziku 16. stoletja*. Ljubljana: Slovenska akademija znanosti in umetnosti.
E. V. Paducheva, 1996: *Semantičeskie issledovanija*. Semantika vremeni i vida v russkom jazyke. Semantika narrativa. Moskva: Škola »Jazyki russkoj kul'tury«.
E. V. Petruhina, 1998: Sopostavitel'naja tipologija glagol'nogo vida v sovremennyh slavjanskih jazykah (na materiale russkogo, zapadnoslavjanskih i bolgarskogo jazykov). *Tipologija vida. Problemy, poiski, rešenija*. Otv. red. M. Ju. Čertkova. Moskva: Škola »Jazyki russkoj kul'tury«, 356–363.
– – 2000: Aspektual'nye kategorii glagola v russkom jazyke v sopostavlenii s češskim, slovackim, pol'skim i bolgarskim jazykami. Moskva: Izdatel'stvo MGU.
O. S. Plotnikova, 1998: Problemy sopostavitel'nogo izučenija slavjanskogo vida v diahronii. *Tipologija vida. Problemy, poiski, rešenija*. Otv. red. M. Ju. Čertkova. Moskva: Škola »Jazyki russkoj kul'tury«. 364–370.
O. P. Rassudova, 1982: *Upotreblenie vidov glagola v sovremennom russkom jazyke.* Moskva: Russkij jazyk.
Russkaja grammatika I. Red. N. Ju. Švedova et al. Moskva: Nauka, 1982.
Jože Sever, Aleksandra Derganc, 2006: *Ruska slovnica po naše.* Ljubljana: Cankarjeva založba.
Jože Toporišič, 2000: *Slovenska slovnica*. Maribor: Obzorja.

Summary

The author discusses the use of generalized-actual use of the imperfective in Russian, i.e., the use where the attention is focused on the fact that a particular action took place rather than that it was completed, since the fact that the action was completed is often evident from the situation or extra-linguistic knowledge. Such use is considered one of the main proofs of non-markedness of the imperfective, since the imperfective is used in describing the whole action, for which one would expect the perfective. Hence what is at stake is the possibility of using a non-marked element instead of a marked one.

A comparison with Slovene points out that such use exists in Slovene as well, but many examples of the imperfective in Russian are replaced by the perfective in Slovene, which agrees with the previous findings, i.e., that the perfective generally covers a broader area in Slovene than in Russian (also for repeated action, historical present, imperative, performative use).

The article also points out broader comparative Slavic studies of verbal aspect, leading some linguists to the hypothesis that the nature of aspectual opposition is not necessarily in all Slavic languages privative, and that the semantic basis of aspectual opposition in various Slavic languages might vary as well (e.g., completeness in the Western group of Slavic languages versus temporal definition in the Eastern group).